

עת"א 22187/06/17 - מיכאל לוי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 22187-06-17 לוי(אסיר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
עותרים	מיכאל לוי (אסיר)
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

העותר הגיש שתי עתירות שהדיון בהן אוחד.

החלטה זו מתייחסת לעתירה 22187/06/17, שעניינה הגדרת העותר כ"טעון הגנה רמה א",

העותר מבקש לבטל את הגדרתו כטעון הגנה.

נימוקי העתירה

* הגדרתו כ"טעון הגנה" הינה משפילה, פוגענית ומבזה.

* העותר טוען כי הגדרת "טעון הגנה רמה א" יוצרת סטיגמה שלילית. ההגדרה ניתנת בדרך כלל לסוג מסוים של אסירים, עדי מדינה, או כאלה שהפרו "קודים" המקובלים בעולם העברייני, שוטרים ובלשים שעצם פעילותם ומעשיהם גורמים לחשש לפגיעה בהם על ידי עבריינים.

* לטענת העותר, בשיחה שערך עם קמ"ן בית הסוהר, אמר לו הקמ"ן כי אין לו מושג מדוע הוא הוגדר כ"טעון הגנה". בהמשך, נאמר לו כי אם יפנה בבקשה להסרת הגדרתו, תישקל בקשתו בחיוב והגדרתו תוסר. העותר הגיש בקשה מינהלית כפי שהוצע לו אך הופתע לקבל תשובה שלילית. בקשתו סורבה בנימוק כי "התנאים לא הבשילו".

* עוד טוען העותר כי מבדיקה פרטית שערך, התברר לו כי אין בנמצא עוד "אסיר הפרדה" המוגדר במקביל גם כ"אסיר טעון הגנה" ו"אסיר התראה".

העותר הינו "עצור" - נעצר עד תום ההליכים לאחר שהוגש נגדו כתב אישום המייחס לו עבירות של רצח וחבלה גופנית

חמורה. הנרצח הוא שי שירזי בנו של ראש ארגון הפשיעה "שירזי". העותר מוגדר כ"אסיר הפרדה", "טעון הגנה רמה א" ו"אסיר התראה". העותר מוחזק בהפרדת יחיד מכח החלטה שיפוטית לפי סעיף 19 לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש] תשל"ב - 1971 (החלטה מיום 1.6.17 בתיק עת"א 16161/05/17).

העותר מוגדר כ"אסיר טעון הגנה רמה א" על פי החלטת ועדת טעוני הגנה מחוזית, מכח הוראת "פקנ"צ 04.04.00 אסירים טעוני הגנה".

העותר מוגדר גם כ"אסיר התראה". המשיבה לא פירטה בעניין זה ולא הציגה את ההחלטה המינהלית להגדרת העותר כאסיר התראה. יש להניח כי ההגדרה הינה מכח **הנחיית נציבות "01-1004 - אסירי התראה"**.

כתב התשובה

- * ההחלטה המינהלית להותיר את העותר כ"טעון הגנה רמה א", נתקבלה ביום 17.5.16 על רקע ידיעות מודיעיניות לפגיעה באסיר.
- * בקשתו של העותר להסרת ההגדרה נדונה ביום 15.6.17. ההחלטה המנהלית שהתקבלה דחתה את בקשתו.
- * הגדרת העותר כ"אסיר התראה רמה א" נסמכת על הוראת **פקנ"צ 04.04.00**. קיים חמ"ן המבסס את הצורך בהגדרתו של העותר כ"טעון הגנה".
- * בסעיף 6 לכתב התשובה טענה המשיבה כי המידע מצביע על כך שהעותר שימש כעד תביעה נגד אחרים. בדיון בעתירה שנדון ביום 31.7.17, **חזרה בה** המשיבה מטענתה זו, כפי שיפורט להלן.
- * אין מקום להסיר את הגדרתו של העותר כ"טעון הגנה" אך בשל רצונו/בקשתו והצהרתו לפיה הוא מוכן לקחת את הסיכון הנובע מביטול הגדרתו כטעון הגנה.

דין

במהלך הדיון בעתירה הודיע ב"כ המשיבה כי נפלה טעות באמור בסעיף 6 לכתב התשובה. הגדרתו של העותר כטעון הגנה איננה בשל היותו "עד תביעה". הסיבה להגדרתו הינה **אך ורק בשל המיוחס לו בכתב האישום** (עמ' 4 שורות 5-7 לפרוטוקול). לטענת המשיבה, קיים חומר מודיעיני רב המלמד על כוונות הפגיעה בעותר, חומר ממשי ורלוונטי. מעשה הרצח המיוחס לעותר יצר כנגדו קונצנזוס, לאור סכסוכי הרבים, לרבות ארגוני פשיעה. יש יסוד סביר להניח שנשקפת סכנה ממשית לחייו בכל מקום בו הוא נמצא. כל הנגזרות לגבי אבטחה, הן תוצאה של הגדרתו כ"טעון הגנה רמה א" (עמ' 4 לפרוטוקול שורות 10-22).

נקודת המוצא לדיון הינה שאכן קיים חשש ממשי לחייו של העותר, כעולה מהמידע המודיעיני על רקע עובדות כתב האישום המיוחס לו.

בפנינו עותר שהמשיבה דאגה להקיף אותו מכל עבריו בשלוש הגדרות שונות: "אסיר הפרדה", "טעון הגנה רמה א"

ו"אסיר התראה", בבחינת "והחוט המשולש לא במהרה ינתק".

האם יש צורך חיוני בשלושת ההגדרות **גם יחד** והאם אין בהן משום פגיעה בעותר ובזכויותיו מעבר לנדרש, באופן ההופך את ההחלטה לבלתי סבירה המצדיקה התערבות שיפוטית. זו השאלה שבבסיס ההכרעה.

ההגדרות השונות הניתנות לאסיר **אינן מטרה בפני עצמה**. הן משמשות אך **כאמצעי** להשיג מטרה. כך גם לגבי **ההפרדה**, כך גם לגבי **טעון הגנה** וכן גם לגבי **התראה**.

יש לבדוק האם ישנה "רבותא" - ערך מוסף המצריך הצטרפותן של שלושת ההגדרות גם יחד להשגת מטרה שלא ניתן להשיגה באמצעות הגדרה אחת או שתיים בלבד.

לגבי הנזק הנגרם לאסיר מההגדרות השונות נדמה שלא יכולה להיות מחלוקת, כן ניתן ללמוד מהוראות החוק (סעיף 14 לפקודת בתי הסוהר) ומהפקנצ"ים הרלוונטיות.

לאחר שבחנתי את ההגדרות השונות ואת המטרות שלשמן נועדו ההגדרות, הגעתי לכלל מסקנה כי אין כל הצדקה לקיומן של שלושת ההגדרות במקביל ובאותה עת, כדי להשיג את המטרות שלשמן נועדו אותן הגדרות. כל אחת מההגדרות יש בה כדי להסב נזק לאסיר והוספתה של כל הגדרה נוספת, וודאי **שהצטברותן של שלושת ההגדרות**, גורמת לנזק נוסף שאין ערך מוסף בצידו, באופן המפר את המידתיות הנדרשת.

אסיר הפרדה

סעיף 19א. מגדיר:

"אסיר הפרדה", אסיר המוחזק **בנפרד מכלל האסירים באחד מאלה:**

(1) בתא כשהוא לבדו.

העותר דגן מוחזק ב"הפרדת יחיד" מכח החלטה שיפוטית.

על פי הוראת סעיף 19ב' "ניתן להחזיק אסיר בהפרדה אם ההפרדה נדרשת לאחד מאלה, והכל כשלא ניתן להשיג את מטרת ההפרדה בדרך אחרת".

מהוראות הסעיף אנו למדים שהחזקה בהפרדה אפשרית **רק לצורך** אחת מהמטרות המפורטות בסעיף 19ב', וגם כאשר התקיימה אחת המטרות המפורטות בסעיף, אך ניתן להשיג את אותה מטרה בדרך אחרת שאינה הפרדה, אזי **אין להורות על הפרדה**.

החזקת אסיר בהפרדה מסבה לו נזק שלעיתים הינו בלתי הפיך. על כן נקבע בהלכה כי החזקתו בהפרדה צריכה להצטמצם למשך הזמן ההכרחי לכך. ככל שתקופת ההפרדה מתארכת, גובר הנטל על המבקש להמשיכה להצביע על קיומו של צורך חיוני בהמשך ההחזקה בתנאי ההפרדה. כמו כן, יש לבחון מעת לעת אפשרויות הקלה של תנאי ההפרדה, כגון החזקה בהפרדה זוגית, העברה לאגף הפרדה בו תנאי המחיה טובים יותר (ראה רע"ב 8048/10 **אסי אבוטבול נ' שב"ס**). החלטה מיום 24.2.11, השופטת נאדר (בתוארה אז), רע"ב 8426/10 **עמיר נ' שב"ס** מיום 7.12.10, רע"ב 5674/10 **איפרגן נ' שב"ס** מיום 21.9.10, השופט גרוניס).

אמצעי אחרון

ברוח דברים אלה, קובעת "פקודת הנציבות 04.03.06 החזקת אסירים בהפרדה".

סעיף 1.א: "ההפרדה הינה אמצעי אחרון להשגת אחת המטרות המפורטות בסעיף".

בסעיף 1.ד. נקבע: "החזקת אסיר בהפרדה מהווה אמצעי מנע ואינה מהווה עונש. זכויותיו של אסיר הפרדה יהיו כזכויות כל אסיר בכפוף לאילוצים הנובעים מעצם הימצאותו בהפרדה. מכיוון שההפרדה מגבילה את תנועת האסיר וקשריו עם אסירים, השימוש בה יהיה קפדני וזהיר בהתאם לכללי הפקודה".

סעיף 5ג' לפקנ"צ קובע כי "לא יוחזק אסיר בהפרדה אם ניתן למנוע הצורך בהפרדתו באמצעות העברתו לבית סוהר אחר".

במקרה דנן מוחזק העותר בהפרדת יחיד מאז מעצרו, מיום 16.5.16. לאחר שנמצא כי מתקיימת לגבי המטרה המפורטת בסעיף 19.ב.3) - "שמירה על שלומם או בריאותם של האסיר או כל אסירים אחרים".

בעניינו של העותר נבחנה האפשרות של שילובו בהפרדה זוגית, אך אפשרות זו נשללה על רקע המידעים בעניינו והוא מוחזק בהפרת יחיד.

אמצעי הביטחון

מתוך עיון משווה של הוראות הפקנ"צ לגבי "אסירי הפרדה", "אסירים טעוני הגנה" ו"אסירי התראה" נמצא כי, הוראת השמירה והביטחון הקפדניים ביותר הם לגבי "אסיר בפרדת יחיד" והם "כוללים בתוכם" את הוראות הביטחון הקיימות לגבי "טעוני הגנה" ו"אסירי התראה", ולמצער, הוראת הביטחון לגבי "אסירי הפרדה" אינן נופלות בחומרתן מאלה של "טעוני הגנה".

אמצעי הביטחון והשמירה ל"אסיר בהפרדת יחיד"

הוראות הביטחון והשמירה, מפורטות ב"פקנ"צ הפרדות" - 04.03.00

הוראות הפקנ"צ מורות, בין היתר, כי האסיר מוחזק בנפרד מכלל האסירים כשהוא לבדו בהפרדת יחיד (סעיף 4א1). בתא המיועד להחזקת אסיר בהפרדה (סעיף 4ב). באגף הפרדה ברמת בטחון "מירבי על" בו מוחזקים אסירים בתנאי הפרדה (סעיף 4ג). האסיר מנוייד אחת לחצי שנה (סעיף 5ד1)). באגף הפרדה מנוהל יומן הפרדה בו נרשמים

תאריכי כניסה ויציאה, רישום תנועות אסירים, רישום ביקורות באגף, כל פעילות המתנהלת באגף (סעיף 25).

לאסיר בהפרדה נפתח כרטיס אישי בו מצוינים, בין היתר, הנחיות ביטחון וטיפול לגביו, תאריכי כניסה ויציאה מהאגף, תוך ציון תאריכים בהם הוחזק בהפרדת יחיד או בהפרדה זוגית (סעיף 5ט). באגף ההפרדה מוצב צוות סוהרים קבוע. סוהר-זקיף וסמל הפרדה שעברו הכשרה מיוחדת (סעיף 14). אגף ההפרדה סגור במשך כל שעות היממה, פרט למקרים בהם יוצא האסיר לטיול, ביקור משפחה, טיפול רפואי, ביקור עו"ד וכיו"ב. (סעיף 16א). פתיחת תא ההפרדה לכל מטרה שהיא, מותנית בכך, שבאותה עת יהיו כל האסירים נעולים באגף. בשום מקרה אין לפתוח 2 תאים בו זמנית (סעיף 16ב). פתיחת תא של אסיר/עצור הפרדה הינה בנוכחות שני סוהרים לפחות, זולת אם קיימות לגביו הוראות ספציפיות של חטיבת הביטחון ו/או ועדת הפרדות מחוזית ו/או מפקד היס"ר המורים אחרת (סעיף 16ג). ברשות הסוהרים המאבטחים מצויים בעת פתיחת התא - מכשיר מצוקה תקין, גז אישי, זוג כבלי ידיים, חגור אישי (סעיף 16ד) ולאחר סגירת התאים ובסיום ספירת בטחון ערב. מפתחות התא מוחזקים בארון מפתחות בחדר מפקד (סעיף 16ה), לאחר ספירת ערב, לא יפתח התא אלא באישור מפקד או ס. מפקד בית הסוהר. הוצאת אסיר הפרדה לטיול יומי נעשית על פי תכנית טיולים שמכין מנהל האגף, לאחר אישורה על ידי ק. אג"מ/מ"קמ"ן (סעיף 18א). בעת הוצאת אסיר הפרדה לטיול, נוכחים סמל האגף וזקיף האגף עם מכשיר מצוקה תקין, גז אישי, זוג כבלי ידיים וחגור. (סעיף 18ג) היציאה לטיול נעשית רק בשעות היום המוארות (סעיף 19ד) ורק בחצר המיועדת לכך (סעיף 18ו). חלוקת המזון לאסיר הפרדה מתבצעת על ידי סוהרים בלבד (סעיף 19א). המזון נלקח מתוך מיכל המזון המיועד לכלל האסירים (סעיף 19ב) חל איסור לרשום על גבי הכלי בו מוגש המזון את שמו של האסיר (סעיף 19א). אסירי הפרדה אינם משולבים במרכזי החינוך והתעסוקה (סעיף 20). חל איסור מוחלט להעסיק. הפקנ"צ מפרטת הוראות מיוחדות לענייני ביקורים ותדירותן (סעיף 22).

קיימות הוראות ביטחון והנחיות מיוחדות בכל מקרה של הוצאתו של האסיר מחוץ לכותלי בית הסוהר. לפני הוצאתו של אסיר התראה לדיון בבית משפט קיימת חובה ליידע את מפקד יחידת "נחשון" לצורך נקיטת סידורי הביטחון המתאימים (סעיף 24ב). אסיר הפרדה מופרד במשך כל מהלך הליווי מאסירים אחרים אשר לגביהם קיים מידע מודיעיני על יריבות או סכסוך ביניהם (סעיף 24ו)

מהפירוט לעיל עולה כי קיימות הוראות ביטחון מקיפות, מפורטת והרמטיות, להבטחת שלומו ובטחונו של אסיר הפרדה, ובמיוחד כאשר מדובר "בהפרדת יחיד".

אסיר התראה

"נוהל 01-1004 מיום 6.11.11, עדכון אחרון 20.4.17 - נוהל חטיבת הבטחון בשב"ס", מסדיר את החזקתם של אסירים המוגדרים כאסירי התראה.

סעיף 1.2.1 קובע כי הגדרת "אסיר התראה" נועדה להבטיח מתן התראה ליחידת האם וליחידה המלווה, טרם מסירתו של אסיר התראה לליווי.

על פי הנוהל, מוגדר "אסיר התראה" כ:

"אסיר הגורם לסיכון חריג ומשמעותי "למשמורת הבטוחה", על רקע חמ"ן בעניינו/אירועים במעורבותו/נסיבות ביצוע העבירה על ידו ושאין לגביו הגדרה חלופית מספיקה אחרת בהתייחס לסוג הסיכון (כגון סג"ב, טען

הגנה, השגחה, הפרדה וכו') ושיש צורך בהחמרה קבועה של סדרי האבטחה לגביו. סמכות הגדרת אסיר כ"אסיר התראה" נתונה לר"ט בטחון".

"משמורת בטוחה - לעניין נוהל זה, שמירת שלום הציבור והסגל מפני האסיר, ושמירת שלומו של האסיר מפני אחרים ומפני עצמו".

מתוך הגדרת "אסיר התראה" לפי הנוהל - **סעיף 3.2.3** עולה כי אסיר שיש לגביו **הגדרה חלופית** מספיקה אחרת, מתוך הרשימה המפורטות בסעיף בסוגריים, **לא יוגדר** כ"אסיר התראה".

במקרה של העותר שלנו קיימות לגביו שתי "הגדרות מספיקות" מתוך רשימת הדוגמאות שמפרט הסעיף - "טעון הגנה", ו"אסיר הפרדה". למרות זאת הוגדר העותר כ"אסיר התראה".

סעיף 4 לנוהל מפרט הנחיות ביטחון שיש לנקוט לגבי אסיר הפרדה בהתאם לקבוצת ההתראה אליה סווג (החל מקבוצה 1 ועד קבוצה 4). המדובר בליווי מיוחד על ידי נחשון, לכל מטרה, ללא שהייה במעברים ובתאי ההמתנות בבית"ש. קיימות הוראות ספציפיות לגבי כל אחת מהקבוצות של "אסיר התראה" (סעיף 5 לנוהל). כמו כן, מפורטות הוראות של הפצת תזכורות והעברת מידע על "אסיר התראה" במהלך הליווי (סעיף 9) וכן הנחיות בנושא "שליטה ודיווח".

אסיר טעון הגנה רמה א'

העותר מעיד על עצמו כי הוא נטוע עמוק בתוך העולם העברייני. אין זו כניסתו הראשונה לכלא. בעולם העברייני ישנם קודים מקובלים של התנהגויות ייחודיות. ישנם כללים ברורים והתייחסות מיוחדת לאסירים שעברו סוג מסוים של עבירות או הפרו את "הקוד" של העולם העברייני אסירים אלה זקוקים להגנב בשל הסיכון הנשקף להם .

העותר טוען שהסטיגמה של "**טעון הגנה**" כפי שמקובל לפרשה בעולם העברייני הינה של אדם שדמו הפקר. גם אם אין לכך ביסוס מלא בהגדרות "טעון הגנה", ניתן להבין שיש בסיס מסוים לחשש זה. חשש מתוצאות ההגדרה של טעון הגנה שגם שלטונות שב"ס מודעים לו, כפי שעולה מהוראות הפקנ"צ.

פקנ"צ 04.04.00 - אסירים טעוני הגנה מיום 4.6.03 (להלן: "**פקנ"צ ט"ה**") מפרט בסעיף ד' העילות להגדרת אסיר כ"טעון הגנה", כגון:

- (1) שיתוף פעולה שנחשף עם רשויות החוק כגון: עד תביעה שהעיד נגד עבריון אחר, סוכן סמוי.**
- (2) סכסוכים בין קבוצות עבריינים לפני כניסתם למאסר ובמהלך המאסר, בתנאי שלא נמצא פתרון אחר להפרדה בין הקבוצות.**
- (3) אסירים שהפרו את כללי ההתנהגויות המקובלים בחברה העבריינית, ושכתוצאה מהן נשקפת סכנה לשלומם. כגון: עברייני מין, אסירים שעבירותיהם בוצעו נגד חסרי ישע (זקנים, ילדים), אסירים שהתרועעו עם נשותיהם של אסירים אחרים, אסירים ש"מעלו בסמים", אסירים שהפרו שבתות אסירים שהתנהלו בבית הסוהר.**

4) עובדי רשויות החוק לשעבר ובעיקר שוטרים וסוהרים.

על פי כתב התשובה שהגישה המשיבה בטרם הדיון בעתירה, נטען שהעותר הוגדר כ"טעון הגנה" בשל העילה המפורטת בסעיף 1 (עד תביעה). בדיון תיקנה המשיבה את דבריה והצהירה כי לא מיוחסת לעותר העילה שבסעיף 1. ההגדרה מתבססת רק על המעשים המיוחסים לו בכתב האישום.

לאור התיקון בהודעת המשיבה, ביקשתי שיועברו לעיוני פרוטוקול וההחלטה של ועדת טעוני הגנה כדי לבחון את הנימוקים המפורטים בהם. מהנימוקים שצורפו עולה כי אכן העילה הינה זו המפורטת בס"ק. 2.

הסיפא של סעיף 2 לפקנ"צ "טעוני הגנה" מתנה קיומה של עילה זו **"...בתנאי שלא נמצא פתרון אחר להפרדה בין הקבוצות"**.

מההגדרה **שבסעיף 1 לפקנ"צ ט"ה** בשילוב עם האמור **בסעיף 2** ניתן להבין שכאשר אסיר מוחזק בהפרדה, יש בכך כדי ליתן מענה להגנה לה זקוק האסיר, הגנה הנובעת מהעילות המפורטות.

אסביר את דבריי:

סעיף א.1. (כללי) קובע:

"קיימים אסירים שנשקפת סכנה לשלומם מאסירים אחרים. אסירים אלו זקוקים להגנה מאסירים אחרים ועל כן הם יוחזקו באגפים נפרדים, אגף הפרדה או אגף שיועד לאסירים טעוני הגנה, וכן יופרדו משאר האסירים בעת הוצאתם מחוץ לכתלי בית הסוהר ברכב ההסעה".

מההודעה האמורה ניתן להסיק שהחזקת אסיר **בהפרדה** נותנת מענה מספיק למטרה שלשמה מוגדר אסיר כ"אסיר טעון הגנה".

טענותיו של העותר בעניין הסטיגמה למי שמוגדר כ"טעון הגנה", אינן משוללות יסוד. ניתן למצוא להן חיזוק אף בהוראת הפקנ"צ **בסעיף א.2**. הקובע:

"לאור העובדה כי הגדרת אסיר טעון הגנה יוצרת לאסיר תווית המקשה על השתלבותו בחברה, וכן מחייבת את שירות בתי הסוהר בנקיטת צעדים לאבטחת שלומו, יעשה שימוש זהיר בהגדרה זו רק לגבי אותם אסירים, שאכן קיים סיכון ממשי לשלומם בהסתמך על מידע מבוסס".

סעיף ג.1. מגדיר:

"אסיר טעון הגנה רמה א' - "אסיר, שעל פי המידע הקיים יש יסוד סביר להניח שנשקפת סכנה ממשית לחייו בכל מקום בו ישהה במחיצת אסירים אחרים, לרבות באגפים לטעוני הגנה, על כן, כלל, בכפוף לאמור בסעיף ט' יוחזק בתנאי הפרדה כדי למנוע פגיעה בו".

סעיף ה.5. קובע:

"לא יוגדר אסיר כטעון הגנה אם באמצעות העברתו לבית סוהר אחר ושיוכו לאגף ר גיל, תוסר הסכנה לשלומו".

סעיף 6.1. קובע:

"ככלל, אסירים טעוני הגנה רמה א' (כמו העותר שבפנינו) יוחזקו בתנאי הפרדה בלבד ויחולו לגביהם הכללים הקבועים בפקנ"צ 04.03.00 (פקנ"צ הפרדות)".

מהמקובץ לעיל עולה כי רמת השמירה והביטחון המירבית היא זו המוענקת לאסיר הפרדה בהפרדת יחיד. זוהי הקטגוריה בה מוחזק העותר שבפנינו, מכוח החלטה שיפוטית על פי סעיף 19א'.

כאשר שב"ס מבקש להגיע לרמת ביטחון ושמירה מירבית לגבי "אסיר טעון הגנה רמה א" הוא **משווה** את תנאיו לזה של "אסיר הפרדה".

מתוך השוואה בין הוראות הפקנ"צ השונות לעניין אמצעי הביטחון הננקטים, נראה כי הדירוג הינו כדלקמן (מהחמור לקל):

1 א. החזקת אסיר בהפרדת יחיד

ב. אחזקת אסיר בהפרדה זוגית

2 א. טעון הגנה רמה א'

ב. טעון הגנה רמה ב'

3. אסיר התראה, לפי הסיווג לקבוצה.

מקבוצה 1 עד קבוצה 4

הגדרת אסיר כ"טעון הגנה" **מייטרת** את הגדרתו כ"אסיר התראה" והגדרת אסיר כ"אסיר בהפרדת יחיד" **מייטרת** את הגדרתו כ"טעון הגנה".

העותר לא הלין בעניין הגדרתו כ"אסיר התראה". לפיכך הגדרה זו תישאר. הגדרה זו מאפשרת לגורם המינהלי המוסמך ליתן הוראות ביטחון ספציפיות נוספות.

הגדרת "אסיר הפרדה" מחילה את הוראות הביטחון המקסימליות הדרושות להשגת המטרה לשמירה על שלומו של האסיר שהוא טעון הגנה רמה א'. ובכל מקרה, על ידי הגדרתו הנוספת כ"אסיר התראה" שמכוחה ניתן להוסיף הוראות

ביטחון כהנה וכהנה ולהשלים את החסר בהגדרת אסיר בהפרדת יחיד, ככל שיש צורך בהשלמה .

הגדרתו המשולשת של האסיר כ"טעון הגנה" בנוסף להיותו אסיר "בהפרדת יחיד" ו"אסיר התראה" גורמות נזק נוסף ובלתי מידתי לעותר, ללא צורך.

כיון שכך, אני קובע שהגדרת העותר כ"טעון הגנה רמה א'" הינה מיותרת, ועל רקע מכלול הנסיבות הינה בלתי סבירה המצדיקה הוראה שיפוטית לבטלה, וכך אני מורה.

סוף דבר, כל זמן שהעותר מוחזק כ"אסיר בהפרדת יחיד" ומוגדר במקביל גם "כאסיר התראה" בטלה הגדרתו כ"אסיר טעון הגנה רמה א'".

ניתנה היום, כ"ד אב תשע"ז, 16 אוגוסט 2017, בהעדר הצדדים.